

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
МАТВІЙЧУК ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

УХВАЛА

Київ

31 жовтня 2019

6973/0/18-19

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Матвійчук Віктор Володимирович, попередньо вивчивши та перевіrivши заяву Тютюна Федора Івановича стосовно суддів Київського апеляційного суду Фінагеева В.О., Яворського М.А., Кашперської Т.Ц.,

встановив:

До Вищої ради правосуддя 29 жовтня 2019 року за вхідним № Т-5921/0/7-19 надійшла заява Тютюна Ф.І. стосовно суддів Київського апеляційного суду Фінагеева В.О., Яворського М.А., Кашперської Т.Ц.

У заяві порушено питання про притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності за дії, вчинені при здійсненні судочинства у справі № , посилається на те, що судьями допущено порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, оскільки не надано оцінку письмовим доказам у справі, неповно з'ясовані обставини справи та надано явну перевагу показам свідків відповідача, судьями лише поверхнево переглянуте рішення суду першої інстанції, не перевірено належним чином доводи апеляційної скарги із незрозумілих причин ухвалено дуже сумнівне та упереджене рішення відносно законодавства України, що свідчить про вчинення ними дисциплінарного проступку.

Згідно протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 29 жовтня 2019 року заяву передано для проведення попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Матвійчуку В.В.

У відповідності до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII (далі – Закон № 1402-VIII) дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Порядок здійснення дисциплінарного провадження визначено главою 4 розділу II Закону України «Про Вищу раду правосуддя» від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII (далі – Закон № 1798-VIII).

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону № 1798-VIII передбачено, що дисциплінарне провадження включає, зокрема, попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги.

Частиною першою статті 43 Закону № 1798-VIII встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної

дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи.

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, Законом України від 21 грудня 2016 року № 1798-VIII «Про Вищу раду правосуддя» та Законом України від 2 червня 2016 року № 1402-VIII «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до частини першої статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. При здійсненні правосуддя судді незалежні і підкоряються лише закону (частина перша статті 129 Конституції України). Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України. Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються.

Тлумачення закону, оцінювання фактів та доказів, які здійснюють судді для вирішення справи, не повинні бути приводом для цивільної або дисциплінарної відповідальності, за винятком випадків злочинного наміру або грубої недбалості (пункт 66 Рекомендацій CM/Rec (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки).

Вища рада правосуддя як орган, який вирішує питання про дисциплінарну відповідальність судді, не вправі встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень. Виключне право перевірки законності та обґрунтованості судових рішень має відповідний суд згідно з процесуальним законодавством. Рішення суддів не можуть підлягати будь-якому перегляду поза межами апеляційних чи касаційних процедур. Дисциплінарна відповідальність суддів не повинна поширюватися на зміст їхніх рішень.

Із тексту заяви не вбачається, які чинники, крім суб'єктивного сприйняття і оцінки заявником процесуальних дій суддів мають свідчити про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку, оскільки доводи та мотиви його зводяться до заперечень результатів розгляду суддями справи № . і полягають у власному тлумаченні ним фактичних обставин та переоцінці доказів, покладених судом в основу ухваленого судового рішення.

Згідно із частиною другою статті 107 Закону № 1402-VIII дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити такі відомості:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (перебування) або місцезнаходження, поштовий індекс, номери засобів зв'язку; 2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), щодо якого (яких) подано скаргу;

3) конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скажником відомості.

Дисциплінарна скарга підписується скажником із зазначенням дати її підписання.

Вища рада правосуддя затверджує та розміщує на офіційному веб-порталі судової влади зразок дисциплінарної скарги.

Попередньою перевіркою встановлено, що заява Тютюна Ф.І. не містить прізвище, ім'я, по батькові суддів, щодо яких її подано; конкретних відомостей про наявність у поведінці суддів ознак дисциплінарного проступку, який може бути підставою для їх дисциплінарної відповідальності відповідно до статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», посилань на фактичні дані (свідчення, докази), які вказують на вчинення суддями дисциплінарного проступку, оскільки ґрунтуються лише на припущеннях заявника.

Згідно з пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скажнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді; посилань на фактичні дані (свідчення, докази), які вказують на вчинення суддею дисциплінарного проступку.

Пунктом 12.4 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що скарга залишається без розгляду та повертається з підстав, передбачених статтею 44 Закону № 1798-VIII.

Пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя передбачено, що з підстав, передбачених пунктами 1-5 частини першої статті 44 Закону № 1798-VIII, член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом із скаргою направляється скажнику.

З огляду на викладене, заява Тютюн Ф.І. має бути залишена без розгляду та повернута заявнику.

Керуючись статтями 42, 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» № 1798-VIII, статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» № 1402-VIII, пунктами 12.4, 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя,

ухвалив:

Заяву Тютюна Федора Івановича стосовно суддів Київського апеляційного суду Фінагеева В.О., Яворського М.А., Кашперської Т.Ц. залишити без розгляду та повернути скажнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третьої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

В.В. Матвійчук